

[Gert Petersen]

tredje verden ikke vil acceptere det, fordi de opfatter dette som et led i Nord-Syd-konfrontationen. Så kan flertallet her da godt sidde og fortælle hinanden, at det er det slet ikke. Undskyld mig, det er altså bare sådan, at de fattige lande i vid udstrækning opfatter det på den måde, og derfor vil det også komme til at virke på den måde.

Det er et lille lyspunkt, som udenrigsministeren fremhævede, at selv om loven bliver vedtaget, er det ikke givet, at den bliver brugt. Det er et lyspunkt, og jeg håber og tror, at denne debat og anden debat, der vil komme i den nærmeste fremtid, vil hindre, at denne lov bliver brugt, for det sidste er naturligvis det afgørende. Men alene det, at man legaliserer muligheden, sådan som man er i færd med her, er farligt nok.

Så nævnte udenrigsministeren, at også lande uden for EF var med i disse sanktionsbestræbelser: Norge, Australien, Japan. Norge er som bekendt medlem af NATO; Australien og Japan er tæt knyttede til den amerikanske blok. Jeg kunne godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, hvorfor han ikke nævnte Sverige, og hvorfor han ikke nævnte Østrig.

Så var jeg glad for, at udenrigsministeren i det mindste ikke ville give løfte om erstatning til danske forretningsfolk, som måtte blive ramt af sanktioner. Det radikale venstres fald i småkræmmerlig kynisme er efterhånden blevet så utroligt, at man må korse sig. Skulle det virkelig være sådan, at hvis man herhjemme føler, at det er nødvendigt med denne opofrelse af hensyn til gidslerne i Teheran, eller hvor de nu er for øjeblikket, skulle de, der må sætte ind, holdes skadesløse af den danske regering, så synes jeg nok, at det, som foregår her, virker endnu mere paradisk, end det virker sørgeligt.

I øvrigt forstod jeg på hr. Stinus, at han fandt, at den iranske revolution ødelagde megen goodwill her i vores land og i denne del af verden for den tredje verden. Jeg forstår på det hele, at hr. Stinus gerne vil henstille til den tredje verdens folk, at de optræder med passende ydmyghed, når de fremfører deres krav og deres ønsker om en omfordeling af verdens goder.

Hr. Stinus og det radikale venstre er villige til at tage visse skridt med hensyn til en omfordeling, men så må de derude sandelig også stå pænt med hatten i hånden og i hvert

fald ikke optræde groft og ubehøvlet, som de har gjort det i Iran – og det har de, det skal jeg erkende – og som de givetvis vil gøre det i det meste af Latinamerika, i det sydlige Afrika og i andre lande, hvis ikke vi heroppe tænker os om og optræder på en helt anden måde end hidtil, optræder på en måde, der er i overensstemmelse med det radikale venstres program. Det er nemlig ganske godt, men det er åbenbart ikke det, som de radikale er interesserede i at få realiseret, hvis de dernede bliver for grove og utålmodige. Jeg tror bare, at den radikale tænkning her som så ofte, når den har haft med verdens og internationale forhold at gøre, har været sådan lidt ude af takt med den faktiske virkelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer mod 14; 5 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

(Lovforslag nr. L 111. Fremsat 25/1 80. Første behandling 8/2 80. Betænkning 30/4 80).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning